

30 dnevnica
V četrtek ob sedmih se b
darovala v cerkvi sv. Vida s
maša za pokojno Johano Kola
v spomin 30 dnevnice njen
smrti.

17.469 registriranih v okraju
V Cuyahoga okraju se je več
ev registriralo 1.469 mladen
ev za vojaško službo. To s
ni, ki so do večeraj dosegli 2
eto starosti.

Pogreb Frances Tillis

Pogreb Frances Tillis, roj
na Žnidaršič bo v četrtek ob d
vetih v cerkev sv. Frančiška.

V četrtek večer, od petih n
prej, bo pa ves slovenski pr
gram in sicer nastopita vežba
na krožka od podružnice št.
SZZ in od društva št. 111 KSK
Dalje nastopijo narodne noše

Pozdravi iz Indiane
Frances in Martin Lindič ter
Viktorija Turk pošiljajo vse
priateljem in znancem najlepše
J. se pozdrave iz Indianapolis
in Ind.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

3117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 154 Wed., July 2, 1941

Izza kulis v Washingtonu

(Za Ameriško Domovino poroča Stephen M. Young)

Par ur prej, predno sta začela kamera Stalin in Hitler svojo vojno, so nagloma izginili izpred Bele hiše v Washingtonu komunistični piketi, ki so iskali publicitete s tem, da so korakali gor in dol pred Belo hišo, noseč napise proti imperialistični vojni. Ta skupina ljudi je piketirala predsednikovo stanovanje več kot šest tednov. Na stotine očetov in mater, ki so pripeljali svoje otroke v Washington, morda prvič in zadnjič, da si ogledajo našo prestolico, je videlo to nevšečno skupino, ki je s svojimi napisi blatila predsednika. Nek delavec iz Washingtona je šel in začel sam piketirati te pikete. Nosil je napis: "Mi Amerikanci protestiramo proti piketiranju Bele hiše!" Večina ljudi, če se že strinjajo z njegovo inozemsko politiko ali ne smatra, da bi se moralo predsednika spoštovati vsaj v njegovem stanovanju. Ljudje so veseli, da je takozvana "mirova mobilizacija" izginila izpred Bele hiše, čeprav je bilo treba Hitlerjeve vojne proti komaradu Stalinu, da se je to doslo.

Pregovor pravi, da ni bilo še nikoli dobre vojne in še nikoli slabega miru. Toda vojna med nazijsko Nemčijo in komunistično Rusijo je najbližja "dobri vojni." Hitler je v svojem hotenju po osvojitvah, ne zadovoljivši se s tem, da ima vso Evropo pod svojo peto, nese svoje delo mesarjenja in ugonabljanja v Rusijo. Milijone ubogih ruskih kmetov, nedolžnih in nezabranjenih žrtev, bo oropanih olja, ki poganja njih pluge in pšenice, ki preživlja njih otroke. Razdejanje in lakota bo sledila po poti, po kateri bo stopal Hitler. Upajmo, da ta pot ne bo lahka in da ameriška pomoč Angliji bo vsaj kolikor toliko pomagala tudi nesrečnim ruskim žrtvam.

Člani angleške nakupovalne komisije, ki imajo urad v hotelu Willard, so si zahoteli bolj udobnega stanovanja. Naročili so hotelski upravi, da je instalirala napravo za ohlajevanje sob, kar je precej stalo. Račun je bil poslan Stricu Samu, ki naj bi to plačal iz blagajne posojilne postave. Račun je bil zavrnjen. Angleška nakupovalna komisija se je selila iz hotela. Hotel ima zdaj udobna in hladna stanovanja, toda izgubil je dobrega najemnika, družba pa, ki je napravo instalirala, ima bogato izkušnjo, toda nič denarja.

Ako se tresete za varnost naše dežele, se boste bolje počutili, ako vzamete na znanje sledeča dejstva. Ameriško bojno ladje je najmočnejše na svetu. Naša mornariška zračna sila je boljša kot skupne zračne sile Nemčije, Italije in Japonske. Je fino opremljena in dobro izvežbana. Naša armada pa ni pripravljena, niti ni mehanizirana, niti opremljena. Toda noben sovražnik ne more splezati na naše obrežje, a mi se neprestano večamo. Zračna sila naše armade sicer ni tako močna kot ona mornarice, toda je vsak dan jačja. Kar pogledate številke: V juniju 1940 je štela ameriška armada 265,000 mož, v juniju 1941 je štela pa 1,400,000 mož. Mornarjev in marinov smo imeli v juniju 1940 samo 158,000, v juniju 1941 pa že 315,000 mož. Armadnih in mornariških pilotov smo imeli v juniju 1940 do 6,000, v juniju 1941 pa že 15,000.

Mi se nahajamo zdaj sredi največjih priprav za obrambo dežele, kar jih je še narod kdaj doživel. Danes ni čas, da bi se Amerikanci delili v dva tabora: za ali proti delavcu. Pravice kapitala in delavca so malenkostne v primeri velikih problemov, ki jih zahteva javna varnost za ves narod. Brez dvoma bi moralo 98% delavcev v delavskih organizacijah, ki so patrioti, lojalni in inteligentni, počistiti iz svojih organizacij tista dva odstotka raketirskega elementa. Mi ne bomo dopustili nikomur, v ali izven industrije, zavirati obrambo naše dežele. Dalje, mi v kongresu ne bomo dopustili industrijem postopati nepravilno z njih delavci v času, ko je dežela v nevarnosti. Ti problemi se bodo rešili. Vaš kongres bo ostal v zasedanju preko poletja, morda do konca leta. Izrazite socialne izboljšave ki jih je uvedel Franklin D. Roosevelt, se ne bo žrtvovalo. Postale so že del stavbe v ameriški socialni družbi.

Kongresnik Woodrum iz Virginije, je rekel: "Kaj poma-ga besedičiti, kako bomo premagali Hitlerja, če pa ne moremo ukrotiti niti par radikalnih delavskih voditeljev v tej deželi."

Ta opazka kaže na mnenje v kongresu. Ljudje so že siti stank pri obrambni industriji. Če delavec ne bo počistil hišo, bo to največja napaka, ki jo je delavstvo napravilo tekom ene generacije. Kongres bo brez dvoma napravil drastične odredbe, ki bodo, žalibog, prizadele tudi patriotične, nesebične člane unij, da se izrine par raketirskih članov.

Kongresnik John Vorys iz Columbusa je dregnil v sršenovo gnezdo, ko je oni dan prineslo ohijjsko časopisje njegovo pripombo, da "bolničarke v svetovni vojni niso bile ravno pripravne za pogled" in da bi bilo potreba za narodno obrambo "mlajših in lepših bolničark." Nekaj bolničark iz prve svetovne vojne je radi tega kongresnika poštno naskočilo in ga prilično oštelo. Neka bolničarka mu je pisala: "Jaz sem bila nameščena kot bolničarka v prvi svetovni vojni in sem še vedno precej čedna. Ampak stavim, da ti izgledaš zdaj že kot kak star kozl."

BESEDA IZ NARODA**Faranom sv. Vida in prijateljem**

Od časa do časa se vas spominjam tudi jaz s kakšnim dopisom, seveda je to le, kadar je sezona zato, pa naj bo v zimskem ali poletnem času. Navadno se obračam do vas faranov dvakrat na leto.

Vsak dober faran se zanima za napredek svoje fare, ali vsaj moral bi se. Tako je pri vseh farah v Ameriki, kjer moramo samo verniki vzdrževati svoje verske ustanove. Naša fara sv. Vida je najstarejša slovenska fara v Clevelandu. Najprej smo imeli leseno cerkvico, ki je sicer od-govarjala za tedanje čase, a kakor se je fara večala in časi iz-preminjali, tako je rastla tudi potreba po novi in večji hiši božji.

Kdo pa naj nam jo postavi, če ne mi farani sami. Že pred več leti se je pričela akcija za novo cerkev in res, želje faranov so se uresničile. Danes se naša fara lahko ponaša z eno najlepših slovenskih cerkev v Ameriki. Res je, postavimo se s tem, a pri tem pa ne smemo pozabiti, da so s tem združeni pa tudi ogromni stroški, katere moramo trpeti farani sami.

Imamo lepo in veliko farno šolo, kamor pohaja na stotine naših slovenskih otrok in poleg tega pa imamo tudi lepo veliko cerkev, da se nam ni treba dreg-njati na stopnjicah pred cerkvijo ali med cerkvenimi vrati, ampak je v cerkvi prostora za vse. Vse to imamo in skrbeti pa moramo tudi za vzdrževanje naše lastnine, duhovnikov in učiteljev. S tem so združeni, kakor sem že omenil, veliki stroški.

Pri vsakem še tako majhnem društvu je potrebna blagajna in da je ta mogoča, se članstvo zbi-ra in prireja razne veselice, za-bave in piknike. Čisti preostan-ek gre v društveno blagajno. Tudi naša fara je društvo in še veliko društvo, torej je potrebna velika blagajna. Plačevati je treba še na dolg in kje naj se vzame denar, če ga ne bodo pri-spevali društveniki-farani. Imamo redne in izredne nedeljske kolekte in kolekte ob raznih več-jih praznikih, a vse to še ne za-dostuje. Treba je iskati še dru-gih virov.

Pred več leti je bila sprošena ideja, da bi se organizirala naša podporná društva, ki spadajo pod sv. Vida zvon in bi zavela akcijo v pomoč fari. Ideja se je uresničila in nastala so Skupna društva fare sv. Vida, ki so si dala nalogo, da potom društve-nih zastopnikov prireajo v zim-skem času veselice v dvoranah in v poletnem času pa piknike v prosti naravi. Kam pa gre denar od teh prireditev? Nikamor dru-gam kot v farno blagajno, v ko-rist naše fare.

Torej Skupna društva fare sv. Vida vas vabijo, dragi farani, tudi sedaj na velik piknik, ka-terega prirede v nedeljo 13. ju-lija na Pintarjevi farmi. Društveni zastopniki se trudijo po svojih najboljših močeh, da bi bil uspeh kar najboljši. Toda tega uspeha ne morejo pričako-vati, če jim ne priskočite na po-moč vsi farani. Mi odborniki in zastopniki se lahko trudimo še bolj, a če ne bo odziva od strani faranov, je vse naše delo brez pomena. Zatorej naj ne bo fa-rana, ki ne bi prišel v nedeljo, 13. julija na prijazno Pintar-jevo farmo, kjer se bo vršil ve-lik piknik in korist naši fari.

Pridite! Pripravljenega bo vsega dovolj, kar pač spada na piknik. Na razpolago bodo ra-zna okrepčila in tudi naplesali se boste po mili volji. Poleg tega pa nam bo zaigrala par ko-madov naša domača fantovska godba.

Pripravljalni odbor se trudi

na vse načine, da bi bil uspeh čim boljši, a ponavljam še en-krat, da brez vas farani in pri-jatelji ne bo nič. Če vas ne bo, tudi odbor ne bo mogel ničesar pokazati. Torej vsak naj si re-zervira nedeljo, 13. julija, za piknik Skupnih društev fare sv. Vida in pridite na prijazno Pin-tarjevo farmo, kjer se boste v senci košatega drevja razvese-lili s svojimi prijatelji in obenem pa boste pripomogli s svojo ude-ležbo do zaželenega cilja.

Vabim vas in želim, da bi se vsi farani zbrali v nedeljo, 13. julija, na tem pikniku in zave-da naj se vsak, da vas ne vabim iz osebnih koristi ali kaj podobnega. Vedite, da vsi delavci de-lajo popolnoma brezplačno in prav tako vsi odborniki in za-stopniki, vsi imamo samo en cilj in to je, pomoč naši fari, ker je naše pomoči v resnici potrebna. Združimo se sedaj, ko so časi zato, ko je že vsak zaposlen in lažje utrpi kakšen dolar, kot pa je bilo to mogoče pred leti. De-lajmo roka v roki in uspeh nam je zagotovljen. Pozdrav in na svidenje v nedeljo, 13. julija, na Pintarjevi farmi.

Louis Erste, preds.
Skupnih društev fare sv. Vida.

Shod mladine

Zadnje sredo je imela odrasla mladina shod v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Bilo nas je precej lepo šte-vilo in lahko bi bilo še večje.

Namen tega sestanka je bil, ustanoviti pevski zbor za mladi-no, ki je odrasla mladinskim pev-skim zborom in ki je prekora-čila 18. leto. Mogoče bo kateri rekel: saj je že sedaj preveč pev-skih zborov... V resnici imamo precej lepo število dramskih in pevskih zborov. Na prošnjo staršev in njihovih otrok pa je Mr. Šeme obljubil, da je priprav-ljen podučevati tudi to.

Pri mladinskih zborih je bilo veliko število izvrstnih pevcev, ki pa so prenehali hoditi k vajam zaradi odraslosti in ker jih je mnogo, ki nočejo biti pod drugim vodstvom in bi bilo žalostno če bi ti glasovi zamrli, zato smo se namenili ustanoviti en zbor iz vse teh pevcev in pevk. Kakor je znano, se bo prepevalo samc-klasične slovenske in angleške pesmi. To pa zato, ker smo vsi tukaj rojeni in nam je ravno ta-ko pri srcu angleška kot sloven-ska pesem. Pridite v SND na St. Clair Ave. nocoj ob osmih v sobo št. 1.

So boys and girls over 18 years, let's get together!

Fisher Body Local 45 piknik

Fisher body local 45 nazna-nja, da se bo vršil sedmi letni piknik 12. julija v Geauga Lake parku.

Na programu je: 1) Izbiranje lepotic (Bathing Beauty Con-test); 2) Žogometna igra igral-cev local 45; 3) Vlečenje vrvi med Production in Skilled de-partments; 4) Loviti z mastjo namazanega prašička, kdor ga bode ujel, ga lahko nese domov. 5) Nagrada za (old-time) valček. 6) 3 velike nagrade bodo oddane in sicer: Buick Sedan-ette; Frigidaire Electric Stove in Electric Sewing Machine. Manjše nagrade za raznovrstne tekme in največjo družino.

Imeli bomo tudi programsko knjižico z oglasi. Našim sloven-skim trgovcem se prav lepo za-hvaljujemo za sodelovanje, da bodo oglašili bolj uspešni, smo se zmislili novo metodo, in sicer: v programski knjižici bodo šte-vilke na različnih straneh te šte-vilke bodo klicane vsako uro od 11. ure dopoldne do 5. ure po-poldne in vsako uro bo eden do-

bil denarno nagrado. S tem bo pomagano trgovcem, ker ljudje bodo dobro pregledali vsako stran in pri tem si ogledali tudi oglase.

Kdor nima avtomobila, naj se glasi v unijskem uradu, da se bo vedelo koliko-busov naročiti. Ako hčerke delavcev želijo biti v kontestu za najlepše dekle, vpišite njih imena v unijskem uradu.

Fisher body piknik bo eden največjih, pričakuje se od 25,000 do 30,000 ljudi.

Johanna Mismash.

Težave irske države

Kakor vemo, nemška letala že dalj časa ljuto bombardira-jo angleška pristanišča na za-padni obali nasproti Irski. Naj-bolj prizadevajo zaliv reke Mersey pri Liverpoolu in ustje Clyda zapadno od Glasgowa.

Zaradi tega je razumljivo, kako veliko mora biti Angliji na tem, da bi imela na irski obali oporišča za svoje letal-stvo. Toda z izjemo male sever-noirske province Ulstra je Ir-ska danes popolnoma samo-stojna in nevtralna država, ki je zvezana z Anglijo dejansko samo po carinski prednostni pogodbi, dočim jo vsi zgodovin-ski spomini od bivše angleške samovlade na zelenem otoku, ki je irskemu narodu prizadevala najhujšo škodo in krivice, slej ko prej ločena. To se je v mi-nulih letih, ko sta se Irska in Anglija pogajali za nov polo-žaj zelenega otoka v skupnosti britskega imperija, pokazalo, ko je Irska odklonila prisego zvestobe angleškemu kralju, da bi bilo to pomenilo sprčo osvoboditve irskega naroda na vseh področjih političnega in gospodarskega življenja golo formalnost. Irci pač v svoji večstoletni zgodovini trpljenja niso mogli pozabiti časov, ko so bili pregnani s svoje zemlje ali so morali stradati, da ne bi jih vse pobili ali vse izselili. Kako hudo je to, vedo danes najbolj-tisti narodi, ki so bili v teku se-danje vojne izmenjeni in so se morali ločiti od zemlje, ki so jo njihovi dedi obdelovali pol-tisočletja in več. Koliko Ircv se je borilo v polkih velikega Napoleona, o katerem so upali, da bo uničil britsko silo in jim tako pripomogel do svobode. Šele v desetletjih pred in po mi-nuli svetovni vojni se je zaradi dolekovidnosti angleških držav-nikov temeljito izpremenilo razmerje med staro Anglijo in njenimi kolonijami, ki so se za-čele preoblikovati v več ali-manj samostojne države ali dominione z izjemo Indije, ki prav tako hrepeni po takem po-ložaju, ki bi dvignil stari in kulturni, a skrajno osiromašeni indski narod. Kar se tiče Ir-ske, je s svojo skrajno in vztrajno domoljubnostjo in privezanostjo na svojo vero in tradicijo sama največ pripo-mogla k svojemu osvobođenju in Angliji, ki ni mogla več s starimi metodami izdreti tega trna v svoji peti, je ta razvoj pospešila. Seveda pa je razpo-loženje Kanade, Avstralije in Južne Afrike zelo drugačno od razpoloženja Ircv, ki ne more-jo čez noč postati prijatelji na-roda, čigar režimi so ga dobrih 600 let in več zatirali.

De Valera, ki danes kot vo-dja irske države ni noben zaslep-ljen fanatik, mora imeti obzir-tudi do znane opozicije v last-ni državi, ki se imenuje "Irska republikanska armada." Ta je slej ko prej navdihnena ma-šeevalnih čustev proti Angliji in je še med to vojno obreme-nila svojo vest z dinamičnimi atentati v Londonu, ki niso ime-li nobenega pametnega razloga in smisla. Ta opozicija bi se postavila takoj na stran Nem-čije, ako je ne bi krotila avtori-teta de Valere, ki pa mora seve-da na drugi strani računati s skrajnimi nacionalisti, ako bi Irsko prepustil Angliji kot strateško torišče, in tako izzval

državljansko vojno, ki bo opu-stošila deželo in olajšala stališ-če Nemčije, pa tudi s te stra-ni nakopala Irska strašne te-žave. Protiutež proti irskim skrajnim republikancem /so mnogoštevilni Irci, ki živijo v Ameriki, kjer Amerikanci sku-šajo ta mnogoštevilni element pridobiti za ideološko vojno proti Nemčiji. To bi bilo tako v interesu Anglije, kakor Ame-rike, ker bi tudi tej oporišča na irskih tleh prišla zelo prav za obrambo konvojov, ki vozijo ameriško orožje in blago, pro-ti napadom nemških letal in je bolj delovnih nemških podmor-nic, ki čedalje bolj hudo raz-sajajo po srednjem in sever-nem Atlantiku.

Toda zdi se, da na tak pre-obrat irske javnosti ni mogoče računati in tudi zadnji Roose-veltov govor na Irskem ni na-pravil pričakovanega vtisa. Ameriški načrti gredo med dru-gim za tem, da bi Amerika Ir-ski odstopila velike množine su-rovin in živil, katere bi Irska pod svojo zastavo prepeljevala v Anglijo, zato pa bi Amerika dovolila velike kredite. Če bi se Irci tega bali, pa bi Amerika sama to blago iz irskih prista-nišč prepeljevala pod lastno za-stavo. Irci pa se tudi tega bra-nijo, ker bi tudi to neizogibno zaneslo borbo na irska tla, če-mur se Irska hoče za vsako ce-no izogniti. Irci pravijo, da je edino največje jamstvo njho-ve neodvisnosti popolna nev-tralnost v sedanji orjaški bor-bi. Ali bo pa borba zares pri-zanesla irskemu ozemlju, to ni mogoče vedeti, je pa stališče Irske popolnoma razumljivo.

Ali je mati lahko prijate-ljica svoje hčere?

Takšno prijateljstvo je mo-goče. Primerov, ko sta si mati in hči pravi prijateljici, ki se o vsem povetujeta in si vse za-upata, je čedalje več. V starih časih je bilo takšno prijatelj-stvo kaj redko. V starih časih je bila "podaljšana" mladost pri materah, ki so imele 16 ali 18 letno hčerko — nemogoča. Po takratnih običajih, navadah in nošnji je bila starost in mla-dost strogo opredeljena. Po te-danji modi in navadah je bila mati okoli štiridesetih let že stara žena. Bila je tudi druga-če oblečena, kakor hči, in tako je bila že na zunaj poudarjena meja med starostjo in mladost-jo, oziroma med dekleti in že-nami. — Dandanes med hčerjo in materjo v obleki ni razlike. Tudi v načinu življenja je ni: mati hodi v urad, hči hodi v službo. Ker v obleki ni razlike se zdi, da je še mladostna ma-ti starejša sestra svoje hčere. In nič čudnega ni, ako smatra hčerka svojo mater kot tóvari-sico in prijateljico: vse ji po-ve, vse ji potoži, in se o vsem posvetuje z njo; zaupa ji celo svoje srčne zadeve... To še bolj poglobi njuno prijatel-jstvo. Sa je mati hčerki najbolj-sa prijateljica, najboljša sve-tovalka!

Zanimivo je, kako strogo so ločili v starih časih poročene žene od deklet. Poročena žena je spadala k materam, čeprav še ni bilo otrok.

Ko se je poročila španska in-fantinja Marija Terezija z Ludvikom XIV., so ji francoski pletilci poslali kot poročni dar par svilenih nogavic. Dvorne-mu maršalatu pa se je zdelo nesposobno, zato je vrnil po-šiljko s pripombo: "Španska infantinja nima nog!" V teda-njih časih je bila mati otroku — pa tudi odrasli hčerki — le mati in ne ženska. Današnja mladina pa se zaveda, da je mati tudi ženska in človek. In prav ta zavest omogoča srčno prijateljstvo med materjo in njenimi hčerkami.

Prijateljstvo med materjo in hčerko rodi lahko najboljše sa-dove, ako je hčerka fina in do-bra. Gorje pa materi in vsej hi-ši, ako postane hčerka do mate-

re brezobzirna, da ji suro-vo govarka, zavija besede, si ga z rameni, da žali ma-omalovažuje njene opomine-se dogaja tam, kjer je mo-rovež, ki za vsako malenkost-ži na ženo in jo vpricho otihi m-služkinje zafrkava. V tak-razmerah mati nima večoj, d-de. Družina, kjer povedi ni-otroci in je mati le njihova un-klá, tudi na zunaj nima u pač-Drnzost dekličev iz takšne pole-žine se že na zunaj pozna tega-tirano našemljeni obleki, pa-okusno našminkanem obnaš-po drznem vedenju.

Hudomušni otroci

Italijanski listi so se neli nenavadnega naravn-orej-ava, ki se je zgodil pre-več nego sto leti v Sre-skem morju in bi bil km-izročil vojni spopad.

10. jul. 1831. je posa-ke italijanske ladje, ki je u-drala proti Siciliji, dož-južogazpadni obali tega-ko in kakšnih 40 milj sever-no od otoka Pantellerije-razburljivega. Nekoliko-od ladje se je dvignil iz-ko-nenadno ogromen steb- in pare, iz globine mor- lo slišati votlo bobnenje-koj nato se je vsul silo- drobnih kamenčkov. V vse-je še dolge ure smrdele iz bra-penih plinih in žveplu. na

Ko se je ladja teden Nika-zneje vračala mimo tega- nje poveljnik skoraj ne im-verjeti svojim očem. Nsten-nenavadnega dogodka Obr-dvigal namreč iz morja i-mišen otok, ki ga prej ni Ni-š na morsk površini je m-rtvih rib, med kateri je-plavalo na stotine mors-kov. Otok je imel kak izur-štirijaških kilometrov Fevnik-in se je dvigal 10 m na Pr-sko gladino.

Stvar so sporočili vlad-re-ljevine obeh Sicilij, ki i- simbolično prevzela o-izg-last in ga na čast kraljevi- nandu I. imenovala "FEMast-dea." Komaj pa so Ang-akol-deli za novi otok, so poš-risel je diplomate v prestoln- d-ljevine Neapelj, za zaht-same otok, ki bi imel strah- čis-men, izročiti njim. Kerboj-vlada v Neaplju upi-

grozilo, da bo nastala a-se-Vendar so se sporazum-Šel-pogajanja, ki so se vlegu-v tem cele mesece. Ker jha-bleti biti konec, so postalnem-gleži čedalje nestrpn-iskar-petost je dosegla viš- spopada bi prišlo vsa-um-tek, ki je ljudi preseneč-pom- da so iste sile, ki so b-va-t dvignile iz morja, posk-movi- je spet izginil v njegovo- ne. Nekega lepega dne-ozna-Ferdinandeje ni bilo n-ji-več... Napetosti, ki je Poz-Ši o-konec.

Drug svet...

Dočim skoro v vseh- skih državah štedijo z- da r-skimi potrebščinami in to do-jo ljudstvo, naj si kuha n-kosti, naj dobiva sla-me-rdeče pese, zbira ter sh-vo-cunje in odpadke, žive v ra-tini v izobilju vseh dobro-dru-ruza je zelo bogato ob- v- Ker je ne morejo izvaž- sto-ropo, jo suše in jo upo- k- k- ne bi bilo treba pomet- ali. Tak- delajo, je našel neki n- neš- kemik drug način za- bre- kavinih zrnc. Iz kave so-irno-delali umetno svilo. Ta- pa je poskušal še nap- "Da- mu prahu premešajo zem- nekatere druge snovi, po- nu podobno ceneno sn- "Na- skusi so se posredili. No- še- je odporna, dovolj trdn- in- zgorljiva. Mogoče bom- biti- nekega dne pili pravo- na- novih, iz kavinih zrnc- v- njih škodelic.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

alenkoletou je bil eden najslavnejših otihi mojstrov v boju s kop-
V tako dolgo se je mučil z
na večji, da se je končno vendar-
povelji mene prijel nekaj nje-
njih umetnosti. Pravi west-
ima v pač ne pozna lenarjenja
takšno polježavanje, kadar nima
poznatega posla, se uri in vadi.
obleki, pa je tudi ročnost in
m obstojnost zapadnega lovca v
vsakršnega orožja res ob-
vanja vredna. Seveda no-
zapadnik ne sluti, koliko
a in koliko vaje je bilo tre-
so se tako izurjenost.
prej za mene še niso našli
protinika. Morebiti bi se
ne nihče ne oglašil. Tem
kl.

dečka pa sem se zbal. Sto-
sem k njemu, dober nauk
je utegnil koristiti.
dovoljno se mi je smeh-
ko me je zagledal. Prav
ni bilo strah fantiča.
lerili ali zna moj mladi brat do-
plavati? sem ga vprašal.
nil iz, kopanje v naši reki je bi-
stikdar moje posebno vese-
morijo.
kopanje v domačem potoku
silo a dvoboj v takemle jezeru,
V vseeno!"

bratom sva se vadila v bo-
lu. na nož."

denikar ne bodi preveč samo-
tegesten! Tvojemu nasprotni-
aj ne ime Črni bober! Gotovo je
Nasten plavač."

Obraz se mu je zresnil. Na
orja je mislil.
j ni ni še dovolj, če si dober
je mač," sem ga poučeval. "Zvi-
kate, je včasih boljše ko izurje-
nost. Tvoj nasprotnik bo naj-
kak izurjen, starejši in izkušen
ov pavnik, mnogo močnejši ko
n Primanjklaj v telesni mo-
noraš izenačiti z zvijačo.

redvsem se mu ne daj zgra-
ki. Če te prime in drži, si go-
v izgubljen."

ljumehljaje se mi je pokimal.
"FMast —!" je dejal.
Anglakole —!

posušil sem, da bi mu poma-
tolu z dobrimi nauki, pa mi je z
zajt samo besedo povedal, da se
traje čisto premeteno vmisli v
Kerboj —. Taki so mladi lju-
upij.

tala sem le še poskusil.
umel bo seveda na zapadnem
vlegu v vodo, ti pa na našem.
er jlnajbrž bo tudi ostal na za-
ostalnem bregu. Tam ga mo-
preiskati, če se ti morebiti skri-
višer."

vsak Yume kurijo, svetlo je —!"
enetpomišljaj.

bo v taboru, da. V vodi pa ne.
oskrnovje raste trdo ob bregu in
egovodi pod njim je senca.

dn'oznaš rastlino, ki jo Mim-
bilo nji imenujejo sika?"

ki je "Poznam jo."

lo "Si opazil, da je zelo mno-
ob jezera?"

"Da," je dejal in me vpraša-
gledal.

seh "Steblo je votlo, imenitna cev
z da narediti iz nje. Zapomni
in to dobro!"

uha ni razumel.

slaj "Imenitna cev za dihanje
shd vodo se da narediti iz nje,"
ve in razlagal. "Nekoč so me za-
dobodovali Komanči, skril sem se
o on v reko pod vodo. In tam
ažem stal, dolgo dolgo stal pod
podo ter čakal in dihal skozi cev
iv, kinega stebila. Zaman so me
etali.

Tako si pomagaj tudi ti! Za-
tisljati ali kihiti seveda ne
neš. Stisni se pod vodo trdo
bregu in dihaj skozi cev, —
irno lahko počakaš, da pride
prizu. Saj si se menda naučil,
obiti znaš gledati tudi pod vodo?"

"Da. Če je voda čista, se vi-
zen nekaj korakov daleč pod
i, po."

sno "Naj ti to zadostuje. Mnogo
Nov še sicer takih in sličnih zvi-
dnice in prevar, toda dvoboj mo-
biti pošten. Dal pa sem ti ti-
i nasvet, ker si še mlad in ker
ne tvoj nasprotnik odrasel bo-
vnik in da vsaj deloma izena-

Pri diplomatih v Vichyju

Gotovo ste že v mirnem času
slišali kaj o Vichyju. Vichy je
vendar znano francosko letovi-
šče in zdravilišče. Poleg pravih
bolnikov so se tu že preje shaja-
li ljudje, ki v javnem življenju
"nekaj" ali celo "mnogo" pome-
nijo, Vichy je mesto visokega
kozmpolitskega sveta in sesta-
jalische vedno skrivnostne in ta-
jinstvene mednarodne diploma-
cije. Bolezni ledvic, želodca in
čreves, torej tiste bolezni, ki se
jim redko izognejo žrtve na ek-
stičnih kosilih obilnega medna-
rodnega sveta, sužnji političnih
banketov in umetniki v sklepa-
nju mednarodnih pogodb, s šam-
pancem oblitih in na dvomnih
Machiavellijevih načelih slone-
čih.

Koliko diplomatov, poslanikov,
ministrov in svetnikov je vsako
poletje prihajalo v Vichy iskat
nekdanjega zdravja, skrivnosti
vitke mladosti in svežih mladih
sil! Sedanji Vichy je sprejemal
diplomate v miru le kot gosto-
ljubno letovišče, kot mesto po-
čitka in oddiha. V hladnih zdra-
viliških hotelih so gostje pozab-
ljali na vsakdanje poklicne skr-
bi, na "kariere." V kazu si jih
spoznal le po najnovejših krojih.
Odpovedali so se vsem diplomati-
nim končan, dovoljeno pa mu je,
da sme pri zamahu stopiti ko-
rak nazaj in naprej in da se
sme sulici umakniti za korak
na desno ali na levo. Ščit ni
dovoljen. Tisti, ki je vrgel vseh
pet svojih sulic, mora počaka-
ti, da jih vrže tudi njegov na-
sprotnik. Dvoboj je pri kra-
ju, ako bo mrtev Old Shatter-
hand, oziroma oba naša bojev-
nika. Rana sama še ne konča
dvoboja.

Old Shatterhand se bo boril
z Dolgim lasom in z Močno ro-
ko. Naj pride, da dobi kop-
je!"

Dostojanstveno je odkorakal
Dolga noga v svoj tabor.

Nisem se zmenil za poziv,
mimo sem oblezal v travi. Lo-
povi so se obnašali prav tako,
kot da bi smeli sami zapovedo-
vati, mi pa samo ubogati —.

Na breg sta stopila dva rde-
čkarja, vsak s petimi sulicami
v rokah. Moja nasprotnika, ki
bi naj osvobodila zemljo od hu-
dobnega Old Shatterhanda —.
Izzivajoče sta krillila z rokami
in po navadi Indijancev tulila
vmes.

In ker na tisto mahanje in
tujenje le nisem prišel po kop-
je, je stopil na breg še Dolga
noga in zaklical:

"Zakaj ne pride Old Shatter-
hand —? Ali so mu o dgroze
odrevenue noge, da ne more
več vstati —? Tule stojita po-
gumna bojevnik, ki smo ju iz-
brali. Čakata, da se spopadeta
z njim."

Nisem se genil. Tudi tovari-
ši so molčali.

Deset minut je čakal Dolga
noga pa porogljivo vprašal:

"Vidim, da je tako kakor
sem dejal. Old Shatterhand se
boji, v travo je zlezal, za gr-
mom se skriva —. Sram ga bo-
di! Ali ne ve, kaj se spodobi
za bojevnika —?"

Tedaj se je potegnil za mo-
jo čast Winnetou, prav kakor
sem pričakoval.

S puško v roki je stopil trdo
na breg in začel z jasnim, moč-
nim glasom:

"Kdo je tista žaba tamle ob
vodi, ki kvaka in se napihuje?
Old Shatterhand je najpogum-
nejši bojevnik savanne in go-
rovja, kdo se drzne dvomiti nad
njegovim pogumom? Njegovo
ime je znano po vsej širni pre-
riji, po vseh dolinah in gorah.
Kdo pa je še kedaj čul o Dolgi
nogi —? Kdo je tisti človek,
kaka so njegova junaštva? Kdo
ga pozna —? In kako se drzne
tako nastopiti nepoznan človek,
da kliče Old Shatterhanda k se-
bi? Mar meni, da je Old Shat-
terhand pes, ki uboga, ker se
boji biča —?"

(Dolje prihodnjič)

Vichyju okrog nove francoske
vlade. Minister ali poslanik, ki
je vsa leta prihajal iskat zdra-
vja in pokoja, ne stoji več v vr-
sti s kozarcem zdravilne vode v
roki, že od začetka julija sem ga
ne srečujem več po hodnikih in
dvorah zdraviliškega doma,
ne hodi več na prijateljske ob-
iske, tudi o dietičnih kosilih ni
več sledu. Vichyjski diplomate
iz leta 1940 so diplomate dela.

Ali si predstavljate, kako ar-
mado poslanikov, veleposlanikov
in njihovih osebja je poslalo
štirideset držav v Vichy? Koli-
ko imajo avtomobilov, pisalnih
strojev, aktov, diplomatskih
kovčkov, koliko ducatov oblek?
Kako more Vichy sprejeti pod
streho ves ta svet, ki je bil v Pa-
rizu mesto zase?? Saj se še spom-
injate na sijaj diplomatskih
dam iz vsega tega sveta po raz-
košnih hotelih od La rue de Gre-
nelle do trga Svobode, od pred-
mestja Saint Honore pa tja do
Monsojskega parka? Dejstvo je,
da so vsi poslaniki s svojim
osebjem in pisarnami našli me-
sto tudi v Vichyju. Ozki so si-
cer tu prostori in tesni, a ne brez
udobja.

Nekateri so dobili prostor v
zasedenih vilah, drugi v zdravi-
liških domovih, največ pa jih je
nastanjenih po hotelih. Toda za-
čimo pri začetku. Kje je živi
doyen diplomatskega zbora, pa-
peški nuncij Valerio Valeri? Do-
bil je mesto v misijonski hiši na
rue Mounen, ustanovljeni leta
1922. za bolne misijonarje. Je
to velika in lepa hiša z veliko
knjižnico in kolonialnim muze-
jem. Dolga leta je sprejemala
pod svoje okrilje misijonarje, ki
so postali žrtev poklica ali so mo-
rali spremeniti podnebje. Tu so
iskali telesno zdravje, preden so
zopet odšli v Afriko ali v Azijo.
Od začetka julija je torej ta hiša
rezidenca papeškega nuncija.

Veleposlaništvo Združenih dr-
žav je v lepi prostorni moder-
ni vili. Samo po sebi se razume,
da se nahaja ta vila na bulevaru
Združenih držav. Urađi so na-
meščeni po vsej vili, tako da mo-
ra stanovati charge d' affaires
(odpravniki poslov) William
Bullit s sodelavci v nekem hote-
lu. Brazilija, Argentina, Turčija
in Japonska so vselile svoje
urade v stanovanjske vile, last
in ordinacije bogatih zdravni-
kov v Vichyju, iz dobrih "starih"
časov seveda. Kosila, večerje,
slavnostni sprejemi so v velikih
hotelih. Diplomatski mlini me-
ljejo tudi tukaj. Če vlada v de-
lež omejevanje hrane in so za-
voljo tega prikrajšana tudi dip-
lomatska kosila, se ni zmanjšalo
število diplomatskih sestankov
pri "pogrnjenih" mizah.

Neko poslaništvo je posebno
cmembe vredno. To je poslani-
štvo Sovjetske Rusije. Sovjeti
so se umaknili v tiho, samotno
vilo, ki stoji v eni najbolj praz-
nih ulic in čuva tam svojo skriv-
nost. Če greš mimo te hiše, nič
ne veš, da se je sem preselilo ne-
kdanje mogočno poslaništvo iz
rue Grenelle. Nikjer ne vidiš
gravirane plošče, ne napisov, ne
sporočila o uradnih urah. Le na
majhni bakreni ploščici je zapi-
sano, da sprejema dr. C. svoje
bčlnike ob enajstih predpoldne.

Pravo diplomatsko središče
pa je v hotelu s simboličnim ime-
nom: Poslaništva. Sedemnajst
zastopnikov tujih držav dela v
tej hiši, sedemnajst stanovanj je
deležnih eksteritorialnosti. Špa-
nija je sosed Romunije, Kitajska
je v družbi z Egiptom, Portuga-
lska s Švico. Švedska z Ekvado-
rjem, Jugoslovani smo v sosesči-
ni z Venezuelo, Iran z Bolgarijo.
Nobena hiša doslej ni bila tori-
šče tolikšega mednarodnega vrve-
ža, tudi v Ženevi ne. Največje
po obsegu je špansko poslaniš-
vo. Deset sob ima. Druga je Ro-
munija z osmimi sobami, Švica
ima štiri, druga poslaništva pa
večinoma eno samo sobo. Pomi-
slite, da so imela v Parizu na
razpolago velike hiše tu pa le sa-
mo ubogo sobo!

V vsaki sobi delajo tri do štiri

osebe. Najlažje stališče imajo
oni diplomati, ki so si že nekdaj
postavili za načelo svojega dela,
da ne smejo videti nobenega ak-
ta na mizi. Na hodniku slišiš
vse mogoče govorice. V tem
mednarodnem središču se neopa-
zno giblje po hodnikih edini ci-
vilni agent, ki skrbi za "red in
mir."

—Oče, hči in sinko so tihota-
pili saharin. V Strojni ob nem-
ški meji so naši graničarji za-
sačili tri ljudi, ki so prihajali,
čež mejo ter so se skušali skriti
na ozki gozdni poti. Na poziv
graničarjev so začeli bežati,
vendar so jih dohтели in prijeli.
Bili so to 44-letni Alojz Herman,
posestnik iz Jamnice, njegova
19-letna hčerka in 12-letni sin.
Vsi trije pa so tihotapili iz Nem-
čije saharin, katerega so našli
pri njih 10 kg, poleg saharina
pa še več zavojčkov igralnih
kart ter 3 pakete kamenčkov za
vžigalnice. Pri hišni preiskavi
so potem našli pri Hermanu še
večjo zalogo saharina. Priznal
je, da je prenašal saharin iz
Nemčije, pa ne za sebe, temveč
na račun nekih drugih veletoht-
apcev, ki so mu dajali za na-
grado 25 din od kilograma vti-
hotapljenega blaga.

MALI OGLASI

Ugodna prilika
Hiša na 1767 E. 47. St., za 2
družini; cena \$3,300.
Hiša na Dibble Ave., 10 sob,
za 1 družino; cena \$3,500.
Hiša na Luther Ave., 8 sob,
lot 50x169; cena \$3,500.
Hiša na Addison Rd., za 2
družini, 12 sob; cena \$5,500.
Hiša na 986 E. 96. St., 10 sob,
za 2 družini; cena \$5,350.
Za več informacij vprašajte
pri

J. Tisovec
1366 Marquette Rd.
St. Clair in 55. St. (156)

Vabilo na otvoritev
Prijazno vabilo na formalno
otvoritev
Grant's Tavern
7406 St. Clair Ave.
v soboto, 5. julija. Serviralo se
bo kokošjo večerjo, pivo in vi-
no. Se toplo priporočamo (155)

Proda se
Naprodaj je dobro vpeljana
grocerija in mesnica na pro-
metni cesti, sredi slovenske na-
selbine. Velik dnevni promet.
Prodati se mora hiša in trgo-
vina radi bolezni in smrti v dru-
žini. Nizka cena hitremu in
resnemu kupcu. Za nadaljne
informacije pokličite Ivanhoe
9643. (155)

Kdor želi
Sveže očiščene piščance
za pohat, funt 33c
Sliced bacon, funt 29c
Pork chops s konca, funt . 24c
Domača čista mast, 2 funta 27c
Teletina za pohat, funt 30c
Lepa in velika zaloga doma
soljenega in prekajenega mesa.
Se vljudno priporočam vsem
gospodinjam.

Anton Ogrinc
6414 St. Clair Ave.

Gostilna naprodaj
Proda se gostilna, ki ima no-
vo D-1 in D-2 licenco. Za na-
slov izveste v uradu tega lista.
(154)

V najem se da
V najem se da trgovski pro-
stor, pripraven za te ali one vr-
ste trgovino; vse nanovo deko-
rirano; zraven je 5 sob in gara-
ža. Lepa prilika za Slovenca.
Nahaja se na 6301-03 Glass
Ave. Za podrobnosti pokličite
HENDERSON 4033, ali se zglaši-
te na 1092 E. 71. St.
(Jun. 27, 28, Jul. 2.)

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.
GREJNI INŽENIRJI
Gorak zrak, para, vroča voda, plin,
olje, air conditioning. — Poprav-
ljamo vse vrste furnice in boilerje.
— NOBENE GOTOVINE TAKOJ.
— PLAČATE V TREH LETIH
Urad in razstava vseh predmetov na
715 E. 103rd St.
GLenville 9218
Vprašajte za našega zastopnika Štefan Robash
NIČ PREDPLAČILA DO OKTOBRA

DEKLETA IN ŽENE!
Ali veste, da si boste prištedile precej denarja, če si naročite
za bodočo zimo fino **STERLING SUKNJO** ali **FUR-COAT**
naravnost iz tovarne?
Sedaj na Will-Call
STERLING SUKNJE so od **\$14.50** naprej
FUR-COATS so od **\$69.00** naprej
Ne odlašajte, samo me pokličite
BENNO B. LEUSTIG
ENDicott 8506 1034 Addison Road ENDicott 3426

UČITE SE ANGLEŠČINE
iz Dr. Kernovega
ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"
kateremu je znižana cena
in stane samo: **\$ 2.00**
Naročila sprejema
KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

OBLAK MOVER
Se priporoča, da ga pokli-
čete vsak čas, podnevi ali po-
noči. Delo garantirano in
hitra postrežba. Obrnite se
z vsem zaupanjem na vašega
starega znanca
Priporoča se za vožnjo na
piknike.

JOHN OBLAKA
1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Pouk v glasbi
Naučite se popularne glasbe
v 20 lahkih poukih. Prvi pouk
zastonj.
The Millikin School of Music
5826 Superior Ave.
(X-Mo., Wed., Fri.)

Slika nam predstavlja
Richarda T. Frankensteena,
ravnatelja CIO uniji avtnih
delavcev, katerega so stav-
karji pri North American
Aviation plant v Inglewood,
Cal. izžvižgali z govorniške-
ga odra, ker je hotel delav-
cem pojasniti glede stavke.

Bivši tajnik komunistične
stranke Benjamin Gitlow je
bil izključen iz stranke.
Pred preiskovalnim odbo-
rom je izpovedal, da komu-
nisti v New Yorku in Ame-
riki splošno delujejo po nora-
čilu iz Moskve, da čim bolj
oslabijo obrambna dela Zed.
držav.

Spending
Happy Days at
CEDAR POINT
on Lake Erie

COMING
Ben Bernie
Gene Krupa
Alvin Karp
Tony Pastor
Orrin Tucker
AND OTHERS
Dance
NIGHTLY TO FAMOUS
RADIO BANDS

"All the fun in the world" is yours at Cedar Point, the
largest vacation resort on the Great Lakes. Seven miles of
sandy beach extends out into the blue waters of Lake Erie.

Every popular outdoor and indoor sport and amusement await
you, including fishing, boating, riding, tennis and golf. Special
attraction... Ohio's most beautiful summer ballroom. End-
less fun for all the family, for a day or the entire summer.
Hotel Breakers, with 1,000 comfortable, outside rooms, offers
you restful relaxation. Moderate rates... excellent cuisine.

Easy to reach, via U. S. Route 6, Ohio 2, midway between Cleveland and
Toledo. Rail or bus to Sandusky. Steamers from Cleveland and Detroit.

Ask for folder. CEDAR POINT-ON-LAKE ERIE, SANDUSKY, O.

THE PLAYGROUND OF THE GREAT LAKES • JUNE 14 THROUGH LABOR DAY

TROJKA

DR. FRANC DETELA

Vladimir se je smejal, Radivoj pa je ponujal otožnemu prijatelju za eno njegovih deset svojih tet in strice mu je še nametaval.

"Lovro," ga je učil Radivoj, "kolikor več denarja imaš, toliko večji filister si. Kdor je akademik, temu se ni bati za kruh. Pri nas je vse polno dela, delavcev pa nič kaj! Ali nimamo razuma? Izkušnja, izkušnja, to je slepilo za tepce. Doctoribus praefero doctus. Na Dunaju se naučijo neizmerno, če le postopaj okrog z odprtimi očmi in ušesi. Modroslovja nam je treba in tiste izkušnje, ki jo daje življenje, ne šolske klopi. Po našem starikavem kontinentu se mnogo preveč upoštevajo spričevala; zato tudi zasedajo tepci najvažnejša mesta. Za koliko je Amerika pred nami! Bodi jurist ali medicinec ali kar si boš, če nisi obenem modroslovec, reva si in filister. To si zapomnita," je sklenil važno in s poudarkom.

"Kakšne vrste modroslovce si pa ti?" ga je vprašal Vladimir.

"Jaz? Schopenhauerjanec in pesimist. — Natakari, še en vrček! Danes sem ga zaslužil."

"Katero delo Schopenhauerjevo pa si preštudiral, če se sme vprašati?" je zopet vprašal Vladimir nekako nezaupljivo.

"Katero delo! Vse, od prvega do zadnjega; zbrana dela, seveda. Čaj, da ti jih tucat naštejemo. Najprej Kritik der reinen Vernunft."

"To je spisal Kant, ne Schopenhauer."

"Prav imaš, Kant. Toda kaj je Kant proti Schopenhauerju? Muha! Kakor paglavca ga obdelava Schopenhauer. Zakaž Schopenhauer je neizmerno robat; in baš to mi ugaja. To vama je filozofija, visoka ko nebo in globoka ko pekel. Na mah te prepriča, bodi še tak skeptik. Za današnje čase je pesimizem edina resna filozofija. In kako človeka povzdigne! Če se to do pičice dokaže, da je ves svet okrog tebe ničvreden, podel, lažnjiv, goljufiv, sebičen, vraga, kak respekt doboš sam pred seboj, edini poštenjak med samimi lopovi!"

"Čuješ, Lovro, kako se nama klanja Radivoj?" se je smejal Vladimir.

"O, čujem, čujem," je vzdihnil Lovro v skrbeh zaradi izkušnje, tete in goldinarja. "Vesta, prijatelja, kaj vama povem? Jaz ne vem, če bom mogel do izkušnje počakati na Dunaju, da si bi rad: Prsi me! — posilil ga je kašelj — po malem bole. Treba bo nemara iti pred koncem leta na počitnice in odložiti izkušnjo do jeseni."

"Pametna misel," je pritrdil Radivoj.

"A kaj poreko ljudje!" je javkal Lovro.

"Vidiš, če bi bil ti količkaj filozofa, ne bi govoril tako bedasto. Kaj se briga filozof za to, kar govore ljudje o njem! Ti naj gledajo, kaj poreče modrijan o njih. Sicer se pa nič ne boj! Jaz zamašim usta vsem. Pisal bom v novine: Slovenec nima sreče. Načeludni mladenič Lovro Bojanec, izmed najbistrejših filologov dunajske univerze, je zbolel baš pred izkušnjo tako močno, da se je moral vrniti v rojstni kraj. Bog daj skoro zdravja vrlemu mladeniču, s katerim se bo kdaj ponašal naš narod!"

"Ti se zmeraj norca delaš."

"Vendar ne iz tebe, brate," ga je potrkal Radivoj po rami.

Medtem je vstopil pismonoš, in ko je zagledal Lovra, mu je

podal dvoje pisem, eno z denarji, drugo navadno. (Prvo je Lovro bolj zanimalo, odprl ga je najprej in preletel nekaj vrst, ki jih je bila pisala sestra. Oko mu ostrmi, roka omahne in v pretrganih besedah pove prijatelju novico, da je umrla teta.)

"Čestitam," je zakričal Radivoj in mu pomolil obe roki nasproti. "Kdaj je umrla?"

"Oh, že pred štirimi dnevi. Sestra pa je šele predčerašnjim pisala, češ da ne bi hodil k pogrebu iz take daljave ter zamudil šole. Metka misli, da imamo šolo kakor v Gorenji vasi."

"Naj misli, kakor hoče," je nadaljeval Radivoj. "Jaz ti čestitam prvi."

Lovro ga je odrival, neodločen, negotov, ne prav vedoč, kaj pomeni zanj ta smrt. Učenje pretrgati se mu je zdelo bridko, izkušnji se ogniti, to bi se preneslo. Tetina smrt je hud udarec, a tudi dober izgovor. Preden je še natanko vedel, ali ga navdaja res sama žalost, je odprl drugo pismo. Pisava mu je bila popolnoma neznana in ogledal si je najprej podpis.

"Gospod Majer z Milake mi piše," se je začudil.

"Gospod Majer?" sta se čudila prijatelja in Radivoj je ukazal, naj bere pismo na glas. Pismo se je glasilo takole:

Vaše blagorodje!

Veleučeni, velečlenjeni gospod profesor!

Danes smo izročili črni zemlji najboljše, najplemenitejšo dušo vse fare, Vašega blagorodja nepozabno tetko. Sprejmite najpriskrnejše sožalje vse moje družine, ki zna ceniti bridko izgubo, ki Vas je zadel. Obenem mi je čast pozdraviti Vas kot novega sosedo. V lepšem svitu se pač ni moglo pokazati zlato srce Vaše tetke, ko da je Vas imenovala za svojega dediča. Jaz, ki se čutim srečnega, da sem dobil tak vrliga sosedo, ne rečem nič drugega kakor: živio naš novi sosed! Živio gospod podkrajski! Pridite kmalu, da se popolni in oživi omizje pri Benedžu. Baronček ponoči dremlje, podnevi spi; moj Edvard se vdaja tihemu pijančevanju iz dolgega časa, prezgodaj po mojem očetovskem mnenju; in jaz kar koprim po duhoviti Vaši družini. Moja žena in Irma Vas pozdravljata; jaz sem pa

Vaš Florijan Majer."

"Živio!" je kričal Radivoj. "Lovro, ti si Krez in Polikrat; žrtvuj brž kaj, da potolažiš zavistne bogove. Natakari, tri buteljke rusterja!"

"Zdaj je konec učenja!" je vzdihnil Lovro.

"Čemu?" je ugovarjal Vladimir. "Zdaj še mnogo laže dovršiš učenje; postaneš lahko privatni docent in čez nekaj let profesor na univerzi."

"Da, tukaj bi lovil vrabce, doma bi mi uhajali golobje. Kdo mi bo pa gospodaril?"

"Oče, in precej bolje od tebe."

"Kakopa! Majhno kmetijo že zna oskrbovati kmet; a za toliko posestvo mu manjka obzora. Sam bom moral nadzorovati vse, sam. Zdaj sem kmet; kmet pa je revež, ker se vlada premalo ozira nanj. Po profesorski slavi ne hrepenim."

"Moška beseda," je pohvalil Radivoj.

"Za življenje sem se naučil zadosti, da vem, kje čevlji žuli kmeta, kje gospoda. Domovni lahko koristim, tudi če ni sem profesor."

"Celo mnogo več. Ti si naš bodoči poslanec. Takih mož potrebujemo, izobraženih, olikanih, nezavisnih. Bog živi vrlega našega zastopnika! S takimi možmi računa tudi nasprotnik."

"Istina," je pritrdil Vladimir; "to izpričuje Majerjevo pismo. Ta slepar se je prvi poklonil Lovrovemu denarju."

"Slepar gor ali dol!" je ugovarjal Radivoj. "Denar ima. Non olet. Kako si ga je pridobil, to je njegova stvar. Le ne sentimentalnosti! Ta mož mora postati naš; zakaj mi ne pogrešamo ničesar tako bridko kakor kapitala. Intelligence imamo več ko treba. Majerjevo Irma boš snubil, Lovro, ti, da pride denar v narodne roke. To bodi tvoja prva narodna naloga."

"Kaj pa poreče Stojanova Anica?" se je smejal Vladimir. "Ta je izvoljenka Lovrova."

"Bila," je odločil Radivoj. "Razmere so sedaj drugačne. Le nič sentimentalnosti! Ne poslušati srca, ampak korist narodovo, ki veleva, da ne sme priti taka nevesta v tuje roke."

"Stojan tudi ni berač," je menil Vladimir, "in Anica bo imela tudi nekaj tisoč."

"Nekaj tisoč!" se je rogala Radivoj. "Moj Bog, kaj pa je to! kaj pa je to! kaj je to v primeri z Lovrovim premoženjem! Stojanova, Lovro, pusti pri miru!"

"Tebi, Radivoj, je pa vendar tudi všeč Milica."

"Meni? Milica! Jako se motiš," je dejal prezirljivo milovalno Radivoj. "Marebiti sem jaz njej všeč; a ona meni — ne! Jaz se za ženski spol brigam sploh samo toliko, da ga pridobivam za narodno delo."

"Zakaj se pa ti ne lotiš Irma?" se mu je nasmehnil Lovro.

"Jaz, draga moja, nisem rojen za zakonsko življenje. Moja naloga je bolj vzvišena. Jaz živim samo za narod. Bog in narod! Moja nevesta je domovina."

"Ki jo boš zapustil, če ne bo dosti denarna," je menil Vladimir.

"Na take zabavljice jaz ne odgovarjam. Nekateri ljudje žive le zase; pridni so — zase; uče se — zase; izkušnje delajo

— zase; denar nabirajo — zase; po kruhoborni lestvi lezejo od klina do klina — zase in ne razumejo nikdar, kako more kdo živeti za narod."

"Lenobo pasti — za narod," je pikro odgovoril Vladimir; "jesti in piti — za narod; de-

nar in čas tritati — za narod." — Mladenica bi se bila resno sprla, da ni posegel vmes dobrodusni Lovro z resnimi pomisli glede na lepo Majerjevo Irma.

"Malo koketna je Irma," je dejal zamišljen.

ZAHVALA

Tem poom se želimo zahvaliti vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izkazane nam simpatije ob smrti našega preljubljenega in nikdar pozabljenega soproga, očeta, sina in brata

John H. Schauer

ki je dne 6. junija 1941 po kratki bolezi preminil na svetih zakramenti mirno v Gospodu zaspal.

V globoki hvaležnosti se želimo najlepše zahvaliti vsem, ki so ga obiskali v njegovi bolezi, vsem, ki so ga prišli pokropiti ter se poslovili od njega ob krsti, vsem, ki so u blag spomin pokojnega okrasili krsto s krasnimi venc, vsem, ki so darovali za svete maše in so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu.

Najlepša zahvala Rev. Max Sodji za spremstvo iz Zakrajšek pogrebne kapele v cerkev in za pogrebne obrede v cerkvi. Nadalje lepa zahvala Zakrajšek Funeral Home za vso prijazno postrežbo.

Blagopokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Žalujoči ostali:

FRANCES, soproga.

JOHN ANTHONY, sin.

THERESA, mati v Pennsylvaniji.

MATILDA, sestra.

Cleveland, O., 2. julija, 1941.

NEPRESTANA BOLNIŠKA PODPORA OD ZAČETKA DO KONCA BOLEZNI!

KAMPANJA NAPREDKA pri Slovenski dobrodelni zvezi

(glavni urad 6403 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio)

domači slovenski bratski podporni organizaciji

V TEKU

Slovenska dobrodelna zveza sprejema vse moške in ženske od rojstva do 50. leta starosti, ki bivajo v državi Ohio. Članstvu nudi:

Celo-življenjske zavarovalniške certifikate do \$5,000.00 s 20-letne plačane postavno rezervno vrednostjo 20-letne izplačljive (Endowment)

Mladina pod 16. letom se lahko zavaruje do \$500 za malenkosten assessment 15 centov mesečno; za \$1,000.00 pa 30 centov mesečno.

Na razpolago je zavarovalnina za bolniško podporo od \$5 do \$14 tedensko, operacijske podpore do \$100, ter odškodnine za izgubo telesnih udov.

Vsak član je zavarovan tudi za pokojnino.

Zdravniška preiskava je prosta in ne plačate nikake pristopnine.

Za natančnejša pojasnila se lahko obrnete na glavni urad osebno, pismeno ali telefonirajte EN 0886. Na razpolago so vam tudi uradniki krajevnih društev.

NE ZAMUDITE UGODNE PRILIKE IN POSTANITE ŠE DANES ČLAN ORGANIZACIJE, KI PLAČUJE SVOJIM BOLNIM ČLANOM NEPRESTANO BOLNIŠKO PODPORO OD ZAČETKA DO KONCA BOLEZNI! NE ODLAŠAJTE, KAJTI JUTRI BI BILO MORDA ŽE PREPOZNO!

1884

1941

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti globoko potrta naznanjamo vso sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno veda so izdihili svojo blago dušo in smo za vedno izšli bili preljubljeno in nikdar pozabljeno mater

Theresa Spehek

rojena BARAGA

ki so po dolgi bolezi sprevideni s svetimi zakramenti v bolnišnici zatisnili svoje mile oči in v Bogu zaspali dne 3. junija, 1941, starosti 56 let. Doma so bili Loža, v Ameriki so se nahajali 39 let.

Po opravljeni slovesni sveti maši v cerkvi Vida so bili položeni k večnemu počitku dne 7. junija 1941 na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom prisrčno zahvalimo monsignor Rt. Rev. B. J. Ponikvarju, ki je spremljal iz Frank Zakrajšek pogrebne kapele v osarja kev sv. Vida in na pokopališče, ter za opravljenost mašo in cerkvene pogrebne obrede.

Prisrčno se želimo zahvaliti vsem, ki so jih obiskovali v bolezi, posebno se pa želimo prisrčno zahvaliti Mrs. Strumbel, Mr. in Mrs. Frank Strumbel, Mr. in Mrs. Zupancič, Mr. in Mrs. Glavich in sosedom, ki so nam bili v prvo pomoč in tolažbo v teh najbolj težkih in žalostnih urah, kakor tudi vsem drugim, ki so nam bili v tolažbo in nam pomagali na način ali drugi v teh žalostnih dnevih, enako tudi hvala vsem, ki so jih prišli pokropiti, vsem, ki so jih in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in greba.

Našo iskreno zahvalo želimo izreči vsem, ki so blag spomin pokojni položili krasne vence ob krsti sicer:

Mrs. Strumbel in sin, Mr. in Mrs. Frank Strumbel, Mr. in Mrs. Joseph Zupancic, Mr. in Mrs. Anton Glavich, Mr. in Mrs. Frank Okorn in družina, E. 71st St.; Mrs. Frances Mihelcic in družina, Employees of Wm. Hardie Co., Mr. Johnson, Miss Irene Orchard, Mr. W. Lewis, Employees of Cleveland Merchandise Co., društvo sv. Anje, št. 4 SDZ, podružnica št. 25 SZZ, društvo Srca Marije (stare). Prava lepa hvala tudi sledečim prijateljem in sosedom za krasen skupni venec: Mr. in Mrs. Haege, Mr. in Mrs. Mustar, Mr. in Mrs. Jevnik, Mr. in Mrs. Skrbec, Mr. in Mrs. Homovec, Mr. in Mrs. Stanonik, Mr. in Mrs. Perusek, Mr. in Mrs. Malenec, Mr. in Mrs. Prince, Mr. in Mrs. Tanko, Mr. in Mrs. Koel, Mr. in Mrs. Zadnik, Mr. in Mrs. Tomšic, Mr. in Mrs. Fovh, Mr. in Mrs. Cebul, Mr. in Mrs. Brodnik, Mr. in Mrs. Perusek, Lepa hvala Mrs. Haege in Mrs. Jevnik za njih trud, ker sta nabirale za skupni venec.

Srčna hvala za darove za svete maše, ki se bo brale v mirni pokoj blage duše in sicer:

Mr. in Mrs. L. Kramersic in družina, Mr. in Mrs. A. Lazar, Miss Mary Prince, Mr. in Mrs. Joe Strumbel, Mrs. Strumbel, E. 40th St.; Mr. in Mrs. Louis Prince, Mr. in Mrs. Anton Strumbel, Mrs. Mihelcic in družina, E. 61st St.; Mr. in Mrs. Joe Zupancic, Mr. in Mrs. Jevnik, E. 61st St.; Mrs. Mary Bradaeh, Mr. in Mrs. Anton Mustar, Mr. in Mrs. Joseph Stamfel, Mrs. Prince in družina, Mr. in Mrs. John Haege in družina, Mr. in Mrs. Louis Mihelcic, E. 61st St.; Mr. in Mrs. Al Merhar, Mrs. Milavec in družina, Mr. in Mrs. Adolph Macerol, Miss Antoinette Mervar, Mrs. Pelan, Mr. in Mrs. John Zakrajšek, Mr. in Mrs. Albert Giambetro, E. 61st St.; Mr. in Mrs. John Speh in družina, Mrs. M. Sterk, Mrs. Smole, Mr. in Mrs. Anton Novak, Mr. in Mrs. H. Znidarsic, Mr. in Mrs. Jack Omerza, Mr. in Mrs. Chas. Winters, Mrs. Belko, Mrs. M. Sverk, Mr. in Mrs. John Gornik in družina, Giddings Rd.; Misses Ida Jean, Sadie in Emma, Mr. in Mrs. Frank Macerol, Mr. in Mrs. Celestnik in družina, E. 61st St.; Mr. Joseph A. Krnc Jr. Mrs. Rosalie Streiner, Employees of Hardie Company.

Nadalje lepa hvala sledečim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba: Mr. John Okorn, Mr. Joseph Zupancič, Mr. Anton Strumbel, Mr. Louis Kramersic, Mr. Stanislav Haege, Mr. John Strumbel, Miss J. Prince.

Naša iskrena zahvala naj velja članicam društva sv. Anje, št. 4 SDZ, podružnice št. 25 SZZ, društva Srca Marije (stare) in Oltarnega društva fare sv. Vida, ki so se udeležile skupne molitve ob krsti pokojne in za udeležbo pri pogrebu, posebno pa nosilce kam krste, ki so jih spremile in položile k zadnjemu počitku. Ravno tako tudi lepa hvala St. Vitus Order, št. 25 SZZ za častno stražo na večer pred pogrebom.

Lepa hvala tudi pogrebnemu zavodu Zakrajšek Funeral Home za lepo urejen pogreb in za vso izkazano prijaznost in uslugo.

Če se je pomotoma kakšno ime prezrlo, prosimo oprostjenja ter se jim želimo ravno tako prisrčno zahvaliti.

Ljubljena in nikdar pozabljena mati, zastoj Vas sedaj iščejo oči, ker morali ste nas zapustiti. Do končalo se je Vaše trpljenje in odpočijte se sedaj v ameriški zemlji ter prosite pri Bogu za nas, da enkrat vsi veselo snidemo nad zvezdami.

Žalujoči ostali:

ANTON in CHARLES SPEHEK, sinova

ROSE, poročena STRUMBEL in

MARY SPEHEK, hčeri.

FRANK, zet.

Cleveland, O., 2. julija, 1941.